

kræves i henhold til genteknologiloven. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit III.

Provenuet fra et eventuelt gebyr, der er opkrævet med hjemmel i § 36 a, må ikke overskride omkostningerne ved myndighedsbehandlingen på det pågældende område.

En eventuel udnyttelse af hjemlen i § 36 a vil forinden blive drøftet med Finansministeriet.

Lovforslaget omfatter som nævnt i de almindelige bemærkninger (afsnit II.5) også markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer. Der vil derfor i en overgangsperiode skulle foretages godkendelsesbehandling af markedsføring af sådanne organismer som plantebeskyttelsesmidler, såvel efter reglerne i kapitel 7 som efter reglerne i lov om miljø og genteknologi.

For behandling af en sag om godkendelse af markedsføring af et genetisk modificeret plantebeskyttelsesmiddel vil der således skulle svares såvel gebyr efter reglerne i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 687 af 11. oktober 1991 om gebyr i henhold til lov om miljø og genteknologi, som afgift og gebyrer efter reglerne i dette lovforslag. Markedsføring af et genetisk modificeret plantebeskyttelsesmiddel vil som nævnt endvidere være omfattet af hjemlen i forslaget til § 36 a. Det gebyr, der skal betales efter reglerne i bekendtgørelse nr. 687, udgør 200.000 kr. for sager om udsætning af genetisk modificerede organismer. Gebyret kan imidlertid nedsættes, hvis sagsbehandlingen i det konkrete tilfælde er mindre ressourcekrævende. Det skønnes, at det gebyr, der efter bekendtgørelsen skal betales for behandlingen af en sag om et plantebeskyttelsesmiddel til markedsføring, som altovervejende hovedregel vil blive nedsat. Dette skyldes, at myndighedernes »mertidsforbrug« for behandlingen af et plantebeskyttelsesmiddel, der er genetisk modificeret, vil være begrænset til vurdering af oplysninger, der specifikt retter sig mod den genetiske modifikation, for eksempel om donor- og recipientorganisme, samt vektoren og det indsatte DNA. Vurderingen af de øvrige nødvendige oplysninger vil også være omfattet af vurderingen af plantebeskyttelsesmidlet efter PBM-direktivets oplysningskrav og dermed af afgiften efter dette lovforslag. For forsøgsudsætning af et genetisk modificeret plantebeskyttelsesmiddel vil der alene skulle svares gebyr efter bekendtgørelse nr. 687, idet PBM-direktivets kapitel om forsøg ikke gælder forsøgsudsætning af genetisk modificerede organismer.

Til nr. 25

Det foreslås som udmøntning af sikkerhedsklausulen i PBM-direktivets art. 11, at ministeren midler-

tidigt kan tilbagekalde en dansk godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel. Betingelsen for tilbagekaldelsen er, at der foreligger en begrundet formodning for, at plantebeskyttelsesmidlet udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet. Fører den efterfølgende komite-procedure (jf. beskrivelsen i de almindelige bemærkninger, afsnittet: Anerkendelse af andre landes godkendelser m.v.) til, at forbuddet kan opretholdes, kan den almindelige tilbagekaldelsesmulighed i § 38 benyttes, fordi der – nu – foreligger nye oplysninger.

Til nr. 26

Ad § 38 d

§ 38 d, der handler om, hvilke oplysninger der automatisk skal stå til kontrolmyndighedernes disposition, foreslås udvidet og gjort til en materiel bestemmelse i stedet for en bemyndigelse.

Ved ændringen af kemikalieloven i 1989 indførtes en bemyndigelse til at pålægge producenter og importører egenkontrol i forbindelse med anvendelsesbegrænsninger m.v. efter lovens kapitel 6.

Imidlertid findes det ikke velbegrundet at opretholde en skelnen på dette punkt mellem regler, der udstedes i medfør af lovens kapitel 6 og lovens øvrige regler. Bestemmelsen om egenkontrol foreslås derfor udstrakt til hele lovens område.

Det har desuden vist sig u hensigtsmæssigt at skulle inkludere det generelle dokumentationskrav i alle de enkelte bekendtgørelser, specielt i de tilfælde, hvor der ikke har været behov for at fastsætte nærmere krav til dokumentationen. Det foreslås derfor, at producenter og importører pålægges en generel pligt til at kunne dokumentere, at deres stoffer, produkter og varer er lovlige. Specificerede krav til dokumentationen, for eksempel om udførelse af bestemte undersøgelser efter bestemte metoder, vil dog fortsat mest hensigtsmæssigt kunne fastlægges i de enkelte bekendtgørelser i forbindelse med de regler, det drejer sig om.

Der er imidlertid visse specifikke oplysninger, som det altid er nødvendigt for tilsynsmyndighederne at have adgang til, hvis det skal kunne konstateres, om et stof eller produkt opfylder de fastsatte krav. I stk. 2 foreslås derfor indført præcise krav til oplysninger, som producenter og importører under alle omstændigheder skal ligge inde med om de stoffer og produkter, som de importerer eller sælger. Det drejer sig om oplysning om identitet, mængde og for produkternes vedkommende sammensætning.

Effektiv kontrol af reglerne om kemikalier er naturligvis først og fremmest nødvendig af hensyn til de danske forbrugere og arbejdstagere og miljøet, men er samtidig en forpligtelse for Danmark i rela-